

GEOMETRISK, jeométrisk, a. 2. Som tillhör eller har afseende på geometrien.

GEOMETRISKT, adv. I geometriskt afseende; efter geometriens regler.

GEORGINA, jeárrj'na, f. 1. Se *Dahlia*.

GERAD, jerád, adv. (t. *gerade*) Rakt fram.

GERANIUM, jerániumm, n. 3. pl. *geranier*. Se *Storknäf*.

GERD, se *Gärd*.

GERIDON, geridón, m. 3. (fr. *Guéridon*) Fotställning för ljusstakar.

GERMANISM, järmaní'ssm, m. 3. Tysk språkegenhet.

GERNA, jä'rna, adv. (kompar. *Hellre*, superl. *Helst*) 1) Med nöje, utan ovilja. *G. göra något. Han läser g. Jag ser honom g. Jag skulle g. velat, göra det. Det gör jag icke g. Jag vill g. följa med dig dit. Allt för g. Ehuru g. jag ville, kan jag ej.* — 2) Uttrycker önskan, åtrå, begär. *Han vill g. ha vackra äkdon. Han vill g. berömmas. Jag vill g. bo här. Jag ville g. vela, om Jag vill g. hoppas, att Se g. . . . tycka om, t. ex.: Han ser g., att man krusar för honom. G. höra, tycka om att höra. (Fam.) Hon dansar så g. som hon lefver, är ytterst begifven på att dansa. (Pop. o. fam.) Se g. ut, se begärlig, lysten ut. — 3) Utan svårighet, lätt. *Det händer icke g. Det djuret lefver icke g. i vårt klimat. Den örten växer g. på ängar. Den träsorten är g. maskstungen. Sött vin surnar g. Jag skulle g. kunnat fånga flera tjog. Det tror jag g. Han fins ej g. hemma. Det är ej g. möjligt.* — Syn. Se *Lätt*. — 4) Brukas stundom, då man i en vänlig, halft bedjande ton vill gifva någon en befallning. *Hör, min gosse, du kan g. gå efter hatten åt mig.* [Gärna.]*

GERNING, jä'rning, f. 2. 1) Händelsen, omständigheten, att något göres. Brukas mest i moralisk mening. *En vacker, ädel, god g. Göra en god g. Då det kommer till god, när det skall göras, verkställas. Taga, ertappa å bar g., vid sjelfva gerningens begående. På färsk g., strax efter det gerningen blifvit begängen. Hvad han gör, är gjord g., göres ordentligt, så att det ej behöfver göras om. (Talesätt) *Det är gjord g., kan ej mera göras om.* (Ordspråk) *Gjord g. har ingen återvändo, se Återvändo. Goda g-ar*, sådana handlingar, hvarigenom man hjälper, bistår, räddar, understöder andra människor. — 2) (pop.) Göromål.*

GERNINGSLÖS, a. 2. (pop.) Sysslolös.

GERNINGSKARL, m. 2. (pop.) Arbetskarl, dagsverkare.

GERNINGSMAN, m. 3. pl. — män. 1) Den, som begått en gerning. *Ett svårt brott har blifvit begånget, men g-nen är ännu icke upptäckt.* — 2) En af inbyggarna i en landförsamling antagen handverkare.

GERNINGSÖRE, n. 4. Den skatt, som erlägges af gerningsmän (hem. 2).

GERS, jerris, m. 2. Fisk af de Taggfeniga, 8 tum lång, brungrön, med glänsande hufvud. *Perca cernua*.

GERTRUDSGÄDDA, f. 1. (fisk.) Se *Isgädda*.

GESANDT, jesánnt, m. 3. (t.) Sändebud.

GESCHIEBEN, geschi'b'n, pl. (tyskt ord; geol.) Benämning på de stora klippblock och stenar, som finnas kringströdda på Skandinaviens södra del, på jordytan eller bergen.

GESCHWORNER, geschvárn'r, m. 3. (tyskt ord; betyder egentl. Edsvuren person) Embetsman,

hvilken det tillhör att i bergslagen hafva inseeende vid grufarbetet, så att det drifves efter behöriga grunder och i enlighet med författningar. [Gesvornor.]

GESS, jess, n. 3. (i musik) Noten G, sänkt en half ton.

GEST, schásst, m. 3. (fr. *Geste*, af lat. *Gestus*) Åtbörd, isynnerhet med armar och händer.

GESTALT, jestállt, m. 3. (t.) 1) Se *Form*, 1 o. 6, b, samt *Figur*, 5 o. 6. *G-en af ett djur, en menniska. Antaga olika g-er. Visa sig, framträda under mångahanda g-er. Jag såg en g. smyga på afstånd i mörkret.* — Syn. *Form, Figur, Skapnad, Skepnad, Skepelse, Bildning, Utseende.*

GESTALTA SIG, jestállta, v. r. Antaga viss form, visst utseende, viss vändning, visst skaplynne, viss beskaffenhet. *Man får se, huru sakerna g. sig.* — Nytt ord, lånat af det tyska *sich gestalten* och brukadt endast i skrift, mest i litterär stil, stundom äfv. skämtvis.

GESTIKULATION, schásstikulationschón, f. 3. Uttryckande af känslor genom åtbörder. Åtbördande. [— cul —]

GESTIKULERA, schásstikulera, v. n. 1. Uttrycka sina känslor eller tankar genom åtbörder. Åtbörda sig. [— cul —]

GESVADER, gesvádr, m. 3. pl. *gesvadrar*. (gam. krigsv.) Sqvadron.

GESVIND, jesví'ndd, a. 2. (t. *geschwind*) Snabb, hastig. *G-a rör, antändningsrör af bleck, tenn eller vass för kanoner. G-a skott, patroner.* — Syn. Se *Hastig*. [— int.]

GESVINDT, gesví'nt, adv. o. int. Snabbt, fort. *Låt det gå g. G. nu!* — Syn. Se *Fort*.

GESVORNER, se *Geschwornor*.

GESÄLL, jesäll, m. 3. (t. *Gesell*, kamrat) Handverksarbetare, som genomgått läroåren och blifvit behörigt utskrifven ur läran. Se äfv. *Oldgesäll* och *Verkgesäll*. [Gesell.]

GESÄLLBOK, jesällbók, f. 3. pl. — böcker. Den anteckningsbok, som hvarje gesäll måste medföra på sina vandringar, då han reser på profession.

GESÄLLPASS, n. 3. Pass, som meddelas en gesäll af embetet i den stad, hvarifrån han reser på profession.

GESÄLLÄR, n. 3. pl. Den tid, som en handverksarbetare måste vara gesäll, innan han får blifva mästare. Äfv. *Gesälltid*.

GET, f. 3. pl. *getter*. 1) Släkte af de Idislände djuren, med platta, bågformiga horn, långt, slätt hår och ofta skägg. *Capra. Angorisk G., se Angoraget. Egyptisk G., med långa, hängande öron och spenar.* (Ordspr.) *G-en gnager, der hon är bunden*, hvar och en söker gernna födan, der hon är närmast. — Se f. ö. *Kaschmirget, Stenget, Bezoarbock*. — 2) Honan af getslägtet. — 3) (bibl.) *Getterna*, de ogudaktige eller fördömde. — Ss. *G-herde, -hus, -hår, -killing, -klöf, -kött, -lort, -mjölk, -ost, -skinn, -slågte, -träck*.

GETABOCK, m. 2. Hanen af getslägtet. — Vanligen säges endast *Bock*, om man ej särskilt vill beteckna, att det är en bock af det vanliga getslägtet (till skillnad ifrån *Stenbock*, m. fl.).

GETAPEL, m. 2. pl. — *aplar*. Ett litet träd, som förekommer i skogsångar och hagar, med hård, gulaktigt ved, hvilken nyttjas till smärre snickare- och svarfvarerbeten, med blad som vildapel, och taggiga qvistar i ändan, små grönaktiga blommor, flockvis sittande på stammen;